

den indkomne Stat fordeles mellem Kommunerne. Man vil se, at man undgaar alt Besvær, og at det er et meget næmt Apparat at sætte i Gang. Man vil strax se, at hvad der derimod kan indvindes, er, at Fordelingen af denne Stat ikke fører til, at den Kommune, der er interesseret i en udenforboende skattepligtig, netop faar den Skat, som den kunde have faaet, dersom den havde Afgang til direkte at skattesætte ham efter den Skatteprocent, der ellers bruges i Kommunen. Dette er selvfølgelig Hovedindvendingen, der kan gøres mod, at gaa den Vej, jeg tillader mig at anbefale. Men det forekommer mig, at denne Indvending ikke rækker saa vidt, fordi man i hvert Fald ikke vil udsætte sig for at komme til at gøre Uret mod nogen skattepligtig Person. Han kommer ikke til at betale en Dre mere eller mindre end efter det hidtidige. Der bliver kun Spørgsmaal om, hvorvidt den ene eller anden Kommune kunde have faaet en større eller mindre Andel i denne Skat, men da de Kommuner, der ere interesserede i, at den udenforboende skattepligtige inddrages, i Djebløkket ikke faar en eneste Dre af ham, forekommer det mig dog altid at være et Fremstridt, at de kunne faa en Andpart i denne Skat; altsaa vil man naa til en lempelig, let overfsuelig og praktisk Løsning af dette Spørgsmaal, tror jeg man gør Ret i, at gaa denne Vej. De andre Veje ere utvivlsomt rigtigere, men jeg frygter som sagt for, at naar man ikke fæster sit Ojelene paa dette ene Punkt og faar dette gennemført, ville vi drukne i Mængden af de store Spørgsmaal, som ere voxede op ved Gennemførelsen af mere omfattende Reform. — Ved Siden af har jeg stillet Forslag om, at gøre Aktieselskaber og juridiske Personer skattepligtige, hvorom man i Principet har været enig til alle Tider, medens man til forskellige Tider har opstillet en noget forskellig Fremgangsmaade. Man kan jo vælge den ene eller den anden Vej; det vil altid kunne blive Genstand for nærmere Prøvelse. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale dette Forslag til Tingets Velvilje.

Formanden (Høgshro): Folketingsmanden for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg) og Københavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) have anmeldt for mig, at de ønske her i Tinget at forelægge

Forslag til Lov om den personlige Kommuneskat m. v.

Jeg giver Folketingsmanden for Vejle Amts 2den Valgkreds Ordet for paa For-

slagsstillernes Vegne at fremsætte dette Forslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Berg): Det har været Forslagsstillerne af det Forslag, som jeg har den Ære at forelægge for det høje Ting, klart, at den Underdomsforfølgelseslov, som er bragt til Beje i forrige Samling, og hvorved man lægger saa overordentlig væsentlige Byrder paa Kommunen, i høj Grad stærkede de Grunde, der i en Arrække have været til Stede for at fremkalde en Lov om den personlige Kommuneskat eller om den mellemkommunale Bestatning, hvad man nu vil kalde den. Da Stillingen har været en saadan, at man her i Folketinget, i Flertallet — som det viste sig i forrige Samling — nu staar Regeringens Hjerte nærmere, end man før har gjort, saa have Forslagsstillerne ment, at mulig et saadant Spørgsmaal blev taget op. Smidlerid, da man i omtrent en hel Maaned, i saa godt som hele Oktober Maaned, medens Rigsdagen har været samlet, intet hørte fra den forhandlende Side, som man kalder sig, fra det høje Flertals Side, om denne Sag, uagtet vi i Sommer ganske naturlig hørte den bragt paa Bane, saa have vi ikke troet længere at turde opsætte at forelægge det høje Ting dette Spørgsmaal til Løsning. Nu hører jeg, at der dog endelig er kommet et Forslag frem om den samme Sag, men — nu maa De undskyldes, at jeg benytter den Oplysning, vi lige her have faaet — som man kunde tænke sig, og som Forslagsstillerne maatte berygte, er det ikke Folketingets gamle Forslag om den Sag, der er indbragt for nylig, men det er et nyt, hvis Indhold jeg bortset fra disse Anthyndinger, ikke nærmere kender, men som formentlig er affattet efter senere Forhandlinger og efter den nuværende Situation i Folketinget. Vi have ikke troet at burde eller kunne regne med mellemliggende Begivenheder i saa Henseende. Vi staa i saadanne Forhold mere paa historisk Grund. Vi mente, at naar vi turde haabe at tage denne Sag op igen til Forhandling, burde vi gaa ud fra den Afstemning, som Folketinget sidst tog i dette Spørgsmaal, og det var den 3dje Marts 1883. Da vedtog man ved 3dje Behandling Forslaget et en personlig Kommuneskat, og dette Lovforslag gik til det høje Landsting. Dette afsviste ikke Lovforslaget, men søgte nærmere Oplysninger, som Ministeriet fik i Masser, og som Ministeriet senere har bearbejdet, saa vidt jeg ved uden at vi have faaet noget videre af dem. Vi tillade os nu at optage Traaden fra